

Гласъ.

Какво има тукъ?

Другъ гласъ.

Я гледай, тукъ била бабата.

Трети гласъ.

Тя сега ште ни попъе... Да чуйте какво хубаво пъе!

Гласъ.

Тази ли е тя бабата, за която приказватъ?

Гласове.

Тази, тази...

Гласъ.

Попъй, бабо, попъй!...

Гласове.

Наистина, бабо, попъй ни!

Баба Кера.

А бре сини, каква пъсень искате отъ стара баба, бре!

Гласъ.

Онази, бабо, онази, што ѝж пъ вчера предъ кѣштата на бояринѣтъ Първана. (къмъ другитѣ) Ехъ, брате, да бѣхте само да ѝж чуйте! На, питайте и чича Струя, той бѣше тамъ...

Гласове.

Попъй, бабо, попъй!...

Баба Кера.

Боже! Боже!... ама, да не ми се смѣете на пѣсента...
(позакашлюва се, облѣга се на сопата си и запѣва):

Мари Иванчу думаши:
Маро льо, младо царкинѣо!